(§ 2. Geneza 32. 24, etc. 35. 9-15.)

4 Incă din pîntecele mamei, a apucat Iacov pe frate-său de călcăi,
5 şi în puterea lui, s'a luptat cu Dumnezeu. S'a luptat cu îngerul, şi
a fost biruitor, a plîns şi s'a rugat de el. Iacov l-a întîlnit la Betel,
şi acolo ne-a vorbit Dumnezeu.
6,7 Domnul, este Dumnezeul oştirilor; Numele Lui este Domnul. Tu
dar, întoarce-te la Dumnezeul tău, păstrează evlavia şi iubirea, şi nă-
dăjduieşte totdeauna în Dumnezeul tău.

(§. 2. Amos 8. 4-3. Mica 6. 9-16. Osea 9. 15, 17.)

8 Efraim este un negustor care are în mînă o cumpănă mincinoasă
9 îi place să înşele. Şi Efraim zice: „Cu adevărat, m'am îmbogăţit, am
făcut avere; şi în toată munca mea nu mi s'ar putea găsi nici o
10 nelegiuire care să fie un păcat". Şi totuş, Eu sînt Domnul, Dumnezeul
tău, din ţara Egiptului, şi pînă acum; Eu te voi face să locuieşti
11 iarăş în corturi, ca în zilele de sărbătoare! Eu am vorbit proorocilor,
12 am dat o mulţime de vedenii, şi am spus pilde prin prooroci. Dacă
Galaadul s'a dedat la slujba idolilor, Galaadiţii vor fi nimiciţi negre-
şit. Ei jertfesc boi în Ghilgal: de aceea, altarele lor vor ajunge nişte
mormane de pietre, pe brazdele cîmpiilor.
13 Iacov a fugit odinioară în cîmpia Aram, Israel a slujit pentru
14 o femeie, şi pentru o femeie a păzit turmele. Dar, printr'un prooroc
a scos Domnul pe Israel din Egipt, şi printr'un prooroc a fost păzit
15 Israel. Efraim a mîniat rău pe Domnul: dar Domnul său va arunca
asupra lui sîngele pe care l-a vărsat, şi-i va răsplăti ocara, pe care
l-a făcut-o.

(§ 1. Osea 10. 1-10. Deuteronom 32. 9-25.)

13 Cînd vorbea Efraim, răspîndea groaza în Israel. Dar cum a păcă-
2 tuit cu Baal, a murit. Şi acum ei păcătuiesc într'una, îşi fac chipuri
turnate din argintul lor, idoli născociţi de ei, lucrare făcută de meşteri.
3 Acestora le vorbesc ei, şi jertfind oameni, sărută viţei! De aceea,
vor fi ca norul de dimineaţă, ca roua care trece repede, ca pleava
suflată de vînt din arie, ca fumul, care iese din horn.
4 Dar Eu sînt Domnul, Dumnezeul tău, din ţara Egiptului încoace.
Tu cunoşti că nu este alt Dumnezeu afară de Mine, şi nu este alt
5 Mîntuitor afară de Mine. Eu te-am cunoscut în pustie, într'un pămînt
6 fără apă. Dar cînd au dat de păşune, s'au săturat, şi cînd s'au
7 săturat, inima li s'a umflat de mîndrie; de aceea M'au uitat. Eu M'am
8 făcut ca un leu pentru ei, şi-i pîndesc ca un pardos pe drum. Mă
năpustesc asupra lor, ca o ursoaică lipsită de puii ei, le sfîşii în-
velişul inimii; îi înghit pe dată ca un leu, şi fiarele cîmpului îi vor face
bucăţi.

(§ 2. Osea 7. 10-16; 10. 13—15. 2 Împăraţi 17. 3-6. 1 Corinteni 15. 54-57)

9 Peierea ta, Israele, este că ai fost împotriva Mea, împotriva Celui
10 ce te putea ajuta. Unde este oare împăratul tău, ca să te scape în
toate cetăţile tale? Unde sînt judecătorii tăi, despre cari ziceai:
11 „Dă-mi un împărat şi domni?" Ţi-am dat un împărat în mînia Mea,
12 şi ţi-l iau în urgia Mea! Nelegiuirea lui Efraim este strînsă, păcatul
13 lui este păstrat. Il vor apuca durerile naşterii; este un copil neîn-
ţelept, căci nu poate să nască la vremea sorocită!
14 Îi voi răscumpăra din mîna locuinţei morţilor, îi voi izbăvi dela
moarte. Moarte, unde îţi este ciuma? Locuinţă a morţilor, unde îţi
15 este nimicirea? Căinţa este ascunsă de privirile Mele! Oricît de ro-
ditor ar fi Efraim în mijlocul fraţilor săi, tot va veni vîntul de răsărit,
se va stîrni din pustie un vînt al Domnului, îi va usca izvoarele, şi-i
16 va seca fîntînile: va jăfui vistieria de toate vasele ei de preţ. Sa-
maria este pedepsită, pentrucă s'a răzvrătit împotriva Dumnezeului
ei. Vor cădea ucişi de sabie; pruncii lor vor fi zdrobiţi, şi vor
spinteca pîntecele femeilor lor însărcinate.

(§ 1. Ieremia 3. 12—15, 21—23; 31. 18—21)

14 Intoarce-te, Israele, la Domnul, Dumnezeul tău! Căci ai căzut
2 prin nelegiuirea ta. Aduceţi cu voi cuvinte de căinţă, şi întoarceţi-vă
la Domnul. Spuneţi-I: „Iartă toate nelegiuirile, primeşte-ne cu bună-
3 voinţă, şi îţi vom aduce, în loc de tauri, lauda buzelor noastre. Asi-
rianul nu ne va scăpa, nu vrem să mai încălecăm pe cai, şi nu vrem
să mai zicem lucrării mîinilor noastre: „Dumnezeul nostru!" Căci la
Tine găseşte milă orfanul".

(2. Deuteronom 30. 1—10. Ezechiel 36. 24, etc. Romani 11. 25, etc.)

4 Le voi vindeca vătămarea adusă de neascultarea lor, îi voi
5 iubi cu adevărat! Căci mînia Mea s'a abătut dela ei! Voi fi ca roua
pentru Israel; el va înflori ca crinul, şi va da rădăcini ca Libanul.
6 Ramurile lui se vor întinde; măreţia lui va fi ca a măslinului, şi
7 miresmele lui ca ale Libanului. Iarăş vor locui la umbra lui, iarăş
vor da viaţă grîului, vor înflori ca via, şi vor avea faima vinului din
8 Liban. Ce mai are Efraim a face cu idolii? Il voi asculta şi-l voi
privi, voi fi pentru el ca un chiparos verde: dela Mine îţi vei primi
rodul.—
9 Cine este înţelept, să ia seama la aceste lucruri! Cine este pri-
ceput, să le înţeleagă! Căci căile Domnului sînt drepte; şi cei drepţi
umblă pe ele, dar cei răzvrătiţi cad pe ele.

IOEL

(Osea 5. 1-3. Evrei 12. 10, 11. Apocalipsa 21. 3-6.)

Năvală de lăcuste. (Exod. 10. 12-15. Deut. 28. 38-42. Ier. 14. 1-9. Amos 4. 9.)

1 Cuvîntul Domnului care a fost spus lui Ioel, fiul lui Petuel.
2 Ascultaţi lucrul acesta, bătrîni! Şi luaţi seama, toţi locuitorii ţării!
S'a întîmplat oare aşa ceva pe vremea voastră, sau pe vremea părin-
3 ţilor voştri? Povestiţi copiilor voştri despre lucrul acesta, şi copiii
voştri să povestească la copii lor, iar copiii lor să povestească nea-
4 mului de oameni care va urma! Ce a lăsat nemîncat lăcusta Gazam[1], a
mîncat lăcusta Arbeh, ce a lăsat lăcusta Arbeh a mîncat lăcusta
Ielec, ce a lăsat lăcusta Ielec, a mîncat lăcusta Hasil.
5 Treziţi-vă, beţivilor, şi plîngeţi! Văitaţi-vă toţi cei ce beţi vin,
6 căci vi s'a luat mustul dela gură! Căci în ţara mea a năvălit un
popor puternic şi fără număr, cu dinţi de leu, şi măsele de leoaică.
7 Mi-a pustit via; mi-a făcut bucăţi smochinul, l-a jupuit de coajă şi
l-a trîntit jos; mlădiţele de viţă au ajuns albe!
8 Boceşte-te, ca fecioara încinsă cu un sac, după bărbatul tinereţei
9 ei! Au încetat darurile de mîncare şi jertfele de băutură din casa
10 Domnului; preoţii, slujitorii Domnului, jălesc. Cîmpia este pustiită,
pămîntul întristat, căci grîul este nimicit, mustul a secat, untdelem-
11 nul nu mai este. Inmărmuriţi, plugari, văitaţi-vă, vieri, din pricina
12 grîului şi orzului, căci bucatele de pe cîmp sînt pierdute. Via este
prăpădită, smochinul este veştejit, rodiul, finicul, mărul, toţi pomii
de pe cîmp s'au uscat.... Şi s'a dus bucuria dela copiii oamenilor!
13 Incingeţi-vă, preoţi, şi plîngeţi! Bociţi-vă, slujitori ai altarului;
veniţi şi petreceţi noaptea îmbrăcaţi cu saci, slujitori ai Dumnezeului
meu! Căci au încetat darurile de mîncare şi jertfele de băutură din
14 casa Dumnezeului vostru. Vestiţi un post, chemaţi o adunare de
sărbătoare; strîngeţi pe bătrîni, pe toţi locuitorii ţării, în casa
Domnului, Dumnezeului vostru, şi strigaţi către Domnul.
15 „Vai! ce zi!" Da, ziua Domnului este aproape, vine ca o pustiire
16 dela Cel Atotputernic. Nu s'a prăpădit oare hrana supt ochii noştri?
Şi n'a perit oare bucuria şi veselia din casa Dumnezeului nostru?
17 S'au uscat seminţele supt bulgări; grînarele stau goale, hambarele

---

1. Felurite soiuri de lăcuste.

18 sînt stricate, căci s'a stricat sămănătura! Cum gem vitele! Cirezile
de boi umblă buimace, căci nu mai au pășune; chiar și turmele de
19 oi sufăr! Către Tine, Doamne, strig, căci a mîncat focul islazurile
20 pustiei, și para focului a pîrlit toți copacii de pe cîmp! Chiar și
fiarele cîmpului se îndreaptă doritoare către tine, căci au secat
pîraiele, și a mîncat focul islazurile pustiei.

Îndemn la pocăință. (§ 1. Ioel 1. Apocalipsa 9. 2-11.)

2 Sunați din trîmbiță în Sion! Sunați în gura mare pe muntele Meu
cel sfînt, ca să tremure toți locuitorii țării. Căci vine ziua Domnului,
2 este aproape! — O zi de întunerec și negură mare, o zi de nori și de
întunecime. Ca zorile dimineții se întinde peste munți un popor mare
și puternic, cum n'a mai fost din veac, și nici în vremurile viitoare
3 nu va mai fi. Arde focul înaintea lui și pîlpăie flacăra după el.
Înaintea lui, țara era ca o grădină a Edenului, și după el este un
4 pustiu sterp: nimic nu-i scapă. Parcă sînt niște cai, și aleargă ca
5 niște călăreți. Vin uruind ca niște cară pe munți, și pîrăe ca o flacără
6 de foc, cînd mistuie miriștea; par o puternică oștire, gata de luptă.
7 Tremură popoarele înaintea lor, și toate fețele îngălbenesc. Aleargă
ca niște războinici, se suie pe ziduri ca niște războinici, fiecare își
8 vede de drumul lui, și nu se abate din cărarea lui. Nu se împing unii
pe alții, fiecare ține șirul, se năpustesc prin săgeți și nu se opresc
9 din mers. Se răspîndesc în cetate, aleargă pe ziduri, se suie pe case,
10 și intră pe ferestre ca un hoț. Înaintea lor se cutremură pămîntul, se
zguduie cerurile, soarele și luna se întunecă, și stelele își pierd lumina.
11 Domnul face să tune glasul Lui înaintea oștirii Sale, căci tabăra Lui
este foarte mare, și celce împlinește cuvîntul este puternic. Dar mare
este ziua Domnului și foarte înfricoșată: cine o poate suferi?

(§ 2. 1 Imp. 8. 37—40. 1 Sam. 7. 3—18. Iona 3.)

12 „Dar chiar acuma", zice Domnul, „întoarceți-vă la Mine cu toată
13 inima, cu post, cu plînset și bocet! Sfîșiați-vă inimile nu hainele, și
întoarceți-vă la Domnul, Dumnezeul vostru. Căci El este milostiv și
plin de îndurare, îndelung răbdător și bogat în bunătate, și-I pare rău
14 de relele pe cari le trimete. Cine știe dacă nu Se va întoarce și nu
Se va căi? Cine știe dacă nu va lăsa după El o binecuvîntare, da-
ruri de mîncare și jertfe de băutură pentru Domnul, Dumnezeul vos-
15 tru? Sunați cu trîmbița în Sion! Vestiți un post, chemați o adunare
16 de sărbătoare!" Strîngeți poporul, țineți o adunare sfîntă! Aduceți
pe bătrîni, strîngeți copiii, și chiar pruncii dela țîță! Să iasă mi-
rele din cămara lui, și mireasa din odaia ei! Preoții, slujitorii Dom-
17 nului, să plîngă între tindă și altar, și să zică: „Doamne, îndură-Te
de poporul Tău! Nu da de ocară moștenirea Ta, n'o face de batjo-
cura popoarelor! Pentru ce să se zică printre neamuri: „Unde este
Dumnezeul lor?"

Făgăduințe. (§ 3. Ez. 36. 6. etc. Ps. 65. 10, etc.)

18 Domnul a fost plin de rîvnă pentru țara Lui, și S'a îndurat de
19 poporul Său. Domnul a răspuns, și a zis poporului Său: „Iată, vă
trimet grîu, must și untdelemn proaspăt, ca să vă săturați de ele,
20 și nu vă voi mai face de ocară între neamuri. Voi depărta dela voi
pe vrăjmașul dela miază noapte, îl voi izgoni spre un pămînt fără
apă și pustiu, îi voi împinge partea dinainte a oștirii lui în marea
de răsărit, și coada oștirii în marea de apus; iar duhoarea lui se va
ridica în sus, și mirosul lui de putregai se va înălța în văzduh,
căci s'a crezut grozav.
21 Nu te teme, pămîntule, ci bucură-te și veselește-te, căci Domnul
22 face lucruri mari! Nu vă temeți, fiare de pe cîmp, căci islazurile
pustiei iarăș vor înverzi, pomii își vor da roadele, smochinul și vița
23 își vor da rodul lor. Și voi, copii ai Sionului, bucurați-vă și veseli-
ți-vă în Domnul, Dumnezeul vostru, căci El vă va da ploaie la vreme,
24 vă va trimete ploaie timpurie și tîrzie, ca odinioară. Areile se vor

umplea de grîu, vor geme tocitoarele și teascurile de must și de unt-
25 delemn, vă voi răspăti astfel anii, pe cari i-au mîncat lăcustele
Arbeh, Ielec, Hasil și Gazam, oștirea Mea cea mare, pe care am tri-
26 mes-o împotriva voastră. Veți mînca și vă veți sătura, și veți lăuda
Numele Domnului, Dumnezeului vostru, care va face minuni cu voi,
27 și poporul Meu niciodată nu va mai fi de ocară! Și veți ști că Eu
sînt în mijlocul lui Israel, că Eu sînt Domnul, Dumnezeul vostru, și
nu este altul afară de Mine. Și poporul Meu niciodată nu va mai fi
de ocară.

(§ 4. Faptele Apostolilor 2. 1-21. Luca 21. 25-28.)

28 După aceea, voi turna Duhul Meu peste orice făptură; fiii și
fiicele voastre vor prooroci, bătrînii voștri vor visa visuri, și tinerii
29 voștri vor avea vedenii. Chiar și peste robi și peste roabe, voi turna
30 Duhul Meu, în zilele acelea. Voi face să se vadă semne în ceruri și pe
31 pămînt: sînge, foc, și stîlpi de fum; soarele se va preface în în-
tunerec, și luna în sînge, înainte de a veni ziua Domnului, ziua
32 aceea mare și înfricoșată. Atunci oricine va chema Numele Dom-
nului va fi mîntuit. Căci mîntuirea va fi pe muntele Sionului și la
Ierusalim, cum a făgăduit Domnul, și între cei rămași, pe cari-i va
chema Domnul.

(§ 1. 2 Cronici 20. 1-30. Zaharia 12. 1-9; 14. Apocalipsa 14. 14-20.)

3 Căci iată că în zilele acelea și în vremile acelea, cînd voi aduce
2 înapoi pe prinșii de război ai lui Iuda și ai Ierusalimului, voi strînge
pe toate neamurile, și le voi pogorî în valea lui Iosafat. Acolo, Mă
voi judeca cu ele, pentru poporul Meu, pentru Israel, moștenirea
Mea, pe care l-au risipit printre neamuri, împărțind între ele țara
3 Mea. Au tras la sorț pentru poporul Meu; au dat un flăcău pe o
4 curvă, și au vîndut fata pe vin, și l-au băut. Ce vreți voi cu Mine,
Tirule și Sidonule, și toate ținuturile Filistenilor? Vreți să-Mi răs-
plătiți vreo faptă, sau să faceți ceva împotriva Mea? Iute, fără zăbă-
5 vă, voi întoarce faptele voastre asupra capului vostru. Mi-ați luat
argintul și aurul, și cele mai bune odoare ale Mele, și le-ați dus în
6 templele voastre. Ați vîndut pe copiii lui Iuda și ai Ierusalimului
7 copiilor Grecilor, ca să-i depărtați din țara lor. Iată că îi scol în locul
în care i-ați vîndut, și voi întoarce fapta voastră asupra capului
8 vostru. Voi vinde copiilor lui Iuda pe fii și fiicele voastre, și ei îi
vor vinde Sabeenilor, un neam depărtat; căci Domnul a vorbit.
9 Vestiți aceste lucruri printre neamuri: pregătiți războiul! Treziți
10 pe viteji! Să se apropie și să se suie, toți oamenii de război! Fiarele
plugurilor voastre prefaceți-le în săbii, și cosoarele în suliițe! Cel
11 slab să zică: „Sînt tare!" Grăbiți-vă și veniți, toate neamurile de
prin prejur, și strîngeți-vă! Acolo pogoară, Doamne, pe viteji Tăi!
12 Să se scoale neamurile, și să se suie în valea lui Iosafat! Căci acolo
13 voi ședea să judec toate neamurile de prin prejur. Puneți mîna pe
secere, căci secerișul este copt! Veniți și călcați cu picioarele, căci
linurile sînt pline, și tocitorile dau peste ele! Căci mare este rău-
tatea lor!
14 Vin grămezi-grămezi în valea judecății, căci ziua Domnului este
15 aproape, în valea judecății. Soarele și luna se întunecă, și stelele își
16 pierd strălucirea. Domnul răcnește din Sion, glasul Lui răsună din
Ierusalim, de se zguduie cerurile și pămîntul. Dar Domnul este scă-
17 parea poporului Său, și ocrotirea copiilor lui Israel. Și veți ști că
Eu sînt Domnul, Dumnezeul vostru, care locuiește în Sion, muntele
Meu cel sfînt. Ierusalimul însă va fi sfînt, și nu vor mai trece
străinii prin el.

(§ 2. Ezechiel 47. 1—12; 48. 35. Amos 9. 13—15).

18 In vremea aceea, va picura must din munți, și va curge lapte
din dealuri, toate pîraiele lui Iuda vor fi pline de apă. Un izvor
va ieși deasemenea din casa Domnului, și va uda valea Sitim. Egip-

19 tul va ajunge pustiu, Edomul va ajunge o pustie stearpă, din pri-
cina silniciei făcute împotriva copiilor lui Iuda, al căror sînge ne-
20 vinovat l-au vărsat în ţara lor. Dar Iuda va fi vecinic locuit, şi le-
21 rusalimul din neam în neam. Le voi răzbuna sîngele pe care nu l-am
răzbunat încă, dar Domnul va locui în Sion.

AMOS

(Isaia 58. 1. Mica 3. 8).

(§ 1. 2 Cronici 26. 2 Impărati 14. 23—29).

1 Cuvintele lui Amos, unul din păstorii din Tecoa, vedeniile pe
cari le-a avut el despre Israel, pe vremea lui Ozia, împăratul lui
Iuda, şi pe vremea lui Ieroboam, fiul lui Ioas, împăratul lui Israel,
2 cu doi ani înaintea cutremurului de pămînt. El a zis: „Domnul răc-
neşte din Sion, glasul Lui răsună din Ierusalim. Păşunele păstorilor
jălesc, şi vîrful Carmelului este uscat.

Impotriva Damascului. (§ 2. Is. 8. 4; 17. 1, 3. 2 Im. 16. 7-9. Ier. 49. 23-27.)

3 Aşa vorbeşte Domnul: „Pentru trei nelegiuiri ale Damascului, ba
pentru patru, nu-Mi schimb hotărîrea, pentru că au treierat
4 Galaadul cu treierătoarea de fier. De aceea voi trimete foc
în casa lui Hazael, care va mistui palatele lui Ben-Hadad. Voi
5 sfărîma zăvoarele Damascului, şi voi nimici cu desăvîrşire pe locu-
torii din Bicat-Aven, împreună cu cel ce ţine toiagul de cîrmuire în
Bet-Eden; şi poporul Siriei va fi dus rob la Chir", zice Domnul.

Impotriva Gazei. (§ 3. Ieremia 47. Tefania 2. 4—7)

6 Aşa vorbeşte Domnul: „Pentru trei nelegiuiri ale Gazei, ba
pentru patru, nu-Mi schimb hotărîrea, pentru că au luat pe toţi oa-
7 menii prinşi de război şi i-au dat Edomului: de aceea, voi trimete foc
8 în zidurile Gazei, şi-i va mistui palatele. Voi nimici cu desăvîrşire pe
locuitorii din Asdod, şi pe cel ce ţine toiagul împărătesc în Asca-
lon; îmi voi întoarce mîna împotriva Ecronului, şi ce va mai rămînea
din Filisteni va pieri", zice Domnul Dumnezeu.

Impotriva Tirului. (§ 4. Ezechiel 26-28. Ioel 3. 4.)

9 Aşa vorbeşte Domnul: „Pentru trei nelegiuiri ale Tirului, ba
pentru patru, nu-Mi schimb hotărîrea, pentrucă au luat pe toţi
oamenii prinşi de război, şi l-au dat Edomului, şi nu s'au gîndit la
10 legămîntul frăţesc. De aceea, voi trimete foc în zidurile Tirului, şi-i
va mistui palatele".

Impotriva Edomului. (§ 5. Obadia 1. Ezechiel 25. 12-14; 35.)

11 Aşa vorbeşte Domnul: „Pentru trei nelegiuiri ale Edomului, ba
pentru patru, nu-Mi schimb hotărîrea, pentrucă a urmărit pe
fraţii săi cu sabia, înăduşindu-şi mila, a dat drumul mîniei, şi îşi
12 ţinea într'una urgia. De aceea, voi trimete foc peste Teman, şi va
mistui palatele Boţrei".

Impotriva lui Amon. (§ 6. Ier. 49. 1-6. Ezechiel 25. 1-7. Tefania 2. 8, 9.)

13 Aşa vorbeşte Domnul: „Pentru trei nelegiuiri ale copiilor lui
Amon, ba pentru patru, nu-Mi schimb hotărîrea, pentrucă au
spintecat pîntecele femeilor însărcinate ale Galaadului, ca să-şi mă-
14 rească ţinutul: de aceea, voi aprinde focul în zidurile Rabei, şi-i va
mistui palatele, în mijlocul strigătelor de război în ziua luptei, şi în
15 mijlocul vijeliei în ziua furtunii. Şi împăratul lor va merge în robie,
el, şi căpeteniile lui împreună cu el", zice Domnul.

Impotriva Moabului. (§ 1. Is. 15; 16. Ier. 48. Ez 25. 8-11. Tef. 2. 8, 9.)

2 Aşa vorbeşte Domnul: „Pentru trei nelegiuiri ale Moabului, ba
pentru patru, nu-Mi schimb hotărîrea, pentrucă a ars, a ars

2 până le-a făcut var, oasele împăratului Edomului, de aceea voi tri-
mete foc în Moab, şi va mistui palatele Chiriotului; şi Moabul va
pieri în mijlocul zarvei, în mijlocul strigătelor de război şi sunetului
3 trîmbiţei: Voi nimici cu desăvîrşire pe judecător din mijlocul lui, şi
voi ucide pe toate căpeteniile lui împreună cu el", zice Domnul.

Impotriva lui Iuda. (§ 2. Ieremia 9. 11—16. 2 Cronici 36. 14—20.)

4 Aşa vorbeşte Domnul: „Pentru trei nelegiuiri ale lui Iuda, ba
pentru patru, nu-Mi schimb hotărîrea, pentrucă au nesocotit legea
Domnului şi n'au păzit poruncile Lui, ci s'au lăsat duşi în rătă-
cire de idolii cei mincinoşi după cari au umblat şi părinţii lor; de
5 aceea, voi trimete foc în Iuda, şi va mistui palatele Ierusalimului".

Impotriva lui Israel. (§ 3. Am. 4. 1-3; 5. 11-13; 8. 4-7. Ier. 2. 4-7, 19.)

6 Aşa vorbeşte Domnul: „Pentru trei nelegiuiri ale lui Israel, ba
pentru patru, nu-Mi schimb hotărîrea, pentrucă au vîndut pe
cel neprihănit pe bani, şi pe sărac pe o pereche de încălţăminte.
7 Ei doresc să vadă ţărîna pămîntului pe capul celor sărmani, şi calcă
în picioare dreptul celor nenorociţi. Fiul şi tatăl se duc la aceeaş
8 fată, ca să pîngărească Numele Meu cel sfînt. Se întind lîngă fie-
care altar pe haine luate ca zălog, şi beau în casa dumnezeilor lor
9 amenda celor osîndiţi de ei. Şi totuş Eu am nimicit dinaintea lor pe
Amoriţi, cari erau cît cedrii de înalţi, şi tari ca stejarii; le-am nimicit
10 roadele din vîrf până în rădăcini. Şi Eu v'am scos din ţara Egip-
tului, şi v'am povăţuit patruzeci de ani în pustie, ca să vă dau în
11 stăpînire ţara Amoriţilor. Am ridicat prooroci dintre fiii voştri, şi
nazirei dintre tinerii voştri. Nu este aşa, copii ai lui Israel"? zice
12 Domnul.... Iar voi aţi dat nazireilor să bea vin, şi proorocilor le-aţi
13 poruncit: „Nu proorociţi!" Iată, vă voi stropşi cum stropşeşte pă-
14 mîntul carul încărcat cu snopi, aşa că cel iute nu va putea să fugă,
iar cel tare nu se va putea sluji de tăria lui, şi omul viteaz nu-şi
15 va scăpa viaţa. Cel ce mînuieşte arcul nu va putea să ţină piept,
cel iute de picioare nu va scăpa, şi călăreţul nu-şi va scăpa viaţa;
16 iar cel mai inimos dintre războinici, va fugi în pielea goală în ziua
aceea", zice Domnul.

Mustrări şi ameninţări. (§ 1. Luca 12. 47, 48. 2 Petru 1. 21).

3 Ascultaţi cuvîntul acesta, pe care-l rosteşte Domnul împotriva
voastră, copii ai lui Israel, împotriva întregei familii pe care am
2 scos-o din ţara Egiptului! „Eu v'am ales numai pe voi dintre toate
familiile pămîntului: de aceea vă voi şi pedepsi pentru toate nele-
3 giuirile voastre. Merg oare doi oameni împreună, fără să fie învoiţi?
4 Răcneşte oare leul în pădure, dacă n'are pradă? Sbiară oare puiul
5 de leu din fundul vizuinei lui, dacă n'a prins nimic? Cade oare pa-
sărea în laţul de pe pămînt, dacă nu i s'a întins o cursă? Se ridică
6 oare laţul dela pămînt, fără să se fi prins ceva în el? Sau sună
cineva oare cu trîmbiţa într'o cetate, fără să se spăimînte poporul?
Sau se întîmplă oare o nenorocire într'o cetate, fără s'o fi făcut
7 Domnul? Nu, Domnul Dumnezeu nu face nimic fără să-Şi descopere
8 taina Sa slujitorilor Săi prooroci. Leul răcneşte: cine nu se va speria?
Domnul Dumnezeu vorbeşte: cine nu va prooroci?".

(§ 2. Amos 4. 1—3; 6).

9 Strigaţi de pe acoperişul palatelor Asdodului şi de pe palatele
ţării Egiptului, şi spuneţi: „Stringeţi-vă pe munţii Samariei, şi vedeţi
ce neorînduială mare este în mijlocul ei, ce asupriri sînt în ea!
10 Nu sînt în stare să lucreze cu neprihănire, zice Domnul, ci îşi gră-
11 mădesc în palate comori cîştigate prin silnicie şi răpire". De aceea,
aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu: „Vrăjmaşul va împresura ţara, îţi
va dobori tăria, şi palatele tale vor fi jăfuite!"
12 Aşa vorbeşte Domnul: „După cum păstorul scapă din gura leului
numai două bucăţi de picioare sau un vîrf de ureche, aşa vor scăpa